

теръ, вие ще бждете малко дѣте, едва на четири години. Ако се прѣнесете на Сатурнъ, ще бждете дѣте на година и половина. Ако пъкъ се прѣнесете на слънцето, дето 20 милиона наши години образуватъ една слънчева година, можете да си прѣдставите, каква частъ отъ врѣмето ще съставляватъ вашитѣ земни 45 години. (— Тѣ ще съставляватъ $1/500,000$ частъ отъ годината). Тогава, има ли смисълъ да се считате за старъ човѣкъ? Споредъ слънчевитѣ години вие сте едва въ началото на вашия животъ. Вие сте едно малко дѣте, което нѣма даже единъ часъ. Въ такъвъ случай вие нѣмате право да казвате, че сте остарѣли. Та какво сте видѣли още? Остарѣването е една отживѣла вѣка си идея. Ние искаме да бждемъ стари като Бога, да покажемъ, че знаемъ много. Това е заблуждениел Господъ е миналъ милиони, милиони вѣкове прѣди насъ. Той е създакъ цѣлъ козмосъ, а ние какво сме създали? Когато казвате, че сте стари, азъ ви питамъ: щомъ сте стари, какво сте направили досега? Ако не сте направили нищо, не сте стари. Подъ думата „старъ човѣкъ“ азъ разбирамъ човѣкъ, който е направилъ нѣщо. Щомъ не е направилъ нищо, той не е старъ човѣкъ. Той е човѣкъ, който напразно изгубилъ своитѣ години. Такъвъ човѣкъ често си казва: азъ съмъ човѣкъ на 80 лазарника. Казва-